

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

**Mallinckrodt, Bernhard von
Monasteri[i] Westphaliae, 1640**

Fridercvus III Imperator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

tauit. Fuit vtriusque Iuris Doctor, & ex Professore Canonici Iuris Viennensi ad aulam transfijt. Familiaris & intimus fuit Æneæ Syluius, postea Pío II Pontifici; cuius extant ad illum epistolæ & elegantissimus tractatus de *miserijs Curialium*, siue Aulicorum. In illius inscriptione vocat eum *perspicacem & clarum Iurisconsultum*. Hunc Austriæ, non verò Imperij Cancellarium fuisse suspicor. Videat de hoc lector, si placet, cap. 2 Additamentorum memb. 2, de Cardinalibus Teutonicis.

FRIDERICVS III Imperator.

Caspar
Schlick
qui supra.

Tertius hic Imperator est, sub quo, vt ex Syluius audiuius & didicimus, Gaspar Schlick Cancellarium egit; & quidem post Teschinentem Ducem, de quo sub Wenceslao, omnium primus è Laicorum Ordine: reliqui enim per aliquot secula, vt longâ serie magnam partem in præcedentibus ostensum est, omnes Ecclesiastici instituti homines fuerunt. Successores tamen & hic plerosque ex eodem genere Clericorum habuit, donec sub Carolo quinto seculares firmitus stabiliti, deinceps sacre professionis sectatores à Vice-Cancellariatus aulici Imperialis honore hæcenus excluderunt. Aliquid cum præmemorato affinitatis habere videtur; ac dubito an non ex eo ipso fonte promanarit, quòd sub hoc demum Imperatore seculares Principes cum Ecclesiasticis de sessione & præcedentiâ contendere, ac ex parte etiam ad tempus præualere cœperunt, vt narrat in Historiâ Austriacâ (Australem ipse vocat) hæcenus ineditâ Æneas Syluius aliquoties mihi laudatus.

Conradus
Viennensis
Præpositus.

Viuentem etiam tunc Schlickio alius reperitur Friderici Cancellarius, Conradus Viennensis Præpositus, ad an. 1440: qui subscripsit literas eius datas ad Senatum Spirensis, de electione suâ & futurâ Norinbergenfi diatâ, apud Lehem. lib. 7, cap. 97; & alias ad Carolum VII Gallorum Regem, de indictis Moguntiam Comitibus, apud Goldast. tom. 2. Const. Imper. pag. 407. Credi-derim autem Conradum prædictum Archiducalem fuisse Friderici necdum Imperatoris Cancellarium; rebus autem Imperialibus, sub initium electionis factæ, simul intendisse ante Schlickij ad aulam Friderici aduentum.

Vlricus
VVelzli.

Vice-Cancellarij munus an. 1454 & 1455 Vlricus VVelzli gessit. priori subsignauit literas Friderici, quibus Berchtolsgedensium possessiones confirmantur, tom. 2. Metrop. pag. 189: altero similiter subscripsit Infeudationem, vt etiam Confirmationem Iurium & Priuilegiorum impertitam Vlrico Episcopo Passauiensi, apud Hund. in ead. Metrop. tom. 2, pag. 420 & 421.

Vdal

Vdalricus Episcopus Patauiensis, eius nominis tertius, è nobili familia Nufdorffia, patriâ Austriacus, cum aliquamdiu Fridericum III Imperatorem parum propitium expertus esset; utpote contra studium eius, pro Alberto Comite Schaumbergio apud Maioris Capituli Collegas instantis, ad Insulam euectus, sed postmodum Æneæ Syluij operâ eidem reconciliatus, deinceps usque ad eam gratiam eius promeruit, ut suum in rebus Imperialibus Cancellarium constituerit. Eo illum ornat Epitheto, *Romanum* vocans *Cancellarium*, Fridericus ipsemet in literis Patauensi Ecclesiæ elargitis, *rom. 1 Metrop. Salisb. pag. 423 & 425.* vbi Compatrem insuper agnoscit, idemque testatur Ederus in *Rektorium Vienn. Catal. pag. 38.* qui S.R. Imperij Cancellarium appellat. Obiuerat prius apud Ladislaum Hungariæ & Bohemiæ Regem idem munus, *vid. ibid. pag. 422;* interfuitque splendidissimæ legationi eius aduehendæ Sponsæ Magdalena Caroli VII filia: ergo in Galliam missa: quo tempore ducentos equos albos, è quo splendorem & magnificentiam hominis cognoscimus, in comitatu suo habuit. Obijt an. 1479. Fuerunt sine dubio præter hos plures Friderico, utpote quinquaginta & amplius annorum Monarchæ huius generis administrationis Cæsareæ adiua; sed prædictos ego hætenus cognosco solos. Protonotarium præterea reperio sub hoc Principe Ioannem Rott Doctorem; qui anno 1466 literas subscripsit Patauensibus datas: *Metrop. Salisb. tom. 1, pag. 425.* Anno 1442 Confirmationem Priuilegiorum Abbatia Sancti Maximini Treuer. Franckofurti datam, subscripsit Iacobus de Lins, Decretorum Doctor: *Diplomata S. Maximin. anno 1638 edita, nu. 47.* Hermannus Hecht eiusdem gradus & ordinis fuisse videtur, qui subnotauit Confirmationem sententiæ pro Gerardo Iuliacensi Duce in Gelriensi controuersia an. 1442. *Affertio Caroli V.* Apud eundem hunc Fridericum per integros annos 12 Secretarium & intimum Consiliarium egit Æneas Syluius Piccolominus modò memoratus, vir tantæ in aulâ auctoritatis, ut rerum summa, maximè in Italicis negotijs, ei credita, & consilij prudentiâque eius recta fuisse videatur. Constat id tum ex vita eius à Campano & Platinâ descriptâ, proprijsque scriptis suis, tum multò luculentius ex Australi, ut vocat, historiâ eiusdem; quam editam fuisse ipse Auctor (cap. 22 Europæ) scribit, impressa tamen, quod scitur, nullibi reperitur. Certè imperfectam fuisse relictam Platina scribit, & ex ipso met, quod superest, autographo satis apparere videtur. De hoc viro tacere præstat, quàm pauca dicere. Meminit idem Michaëlis Pfullendorffij Protonotarij Augustalis; cuius apophtegma refert in suis ad dicta & facta Alphonsi Regis Commentarijs, eique doctrinæ plenitudinem scitâ ad cognomen allusione concedit epist. 126. Etsi autem, ut sunt ferè

Vdalricus
Episcopus
Patauiensis.

Ioannes
Rott Do-
ctor.

Iacobus de
Lins Doctor
Decret.

Æneas
Syluius.

Michaël
de Plena-
uilla.

inter

inter ambitioſæ vitæ ſectatores beneuolentiæ odijque vices, amicitiam illi renuntiet epiſt. 91, mortem tamen eiſdem dolenter deſlet epiſt. 119.

MAXIMILIANVS I Imp.

Cyprianns
Serentanus.

Inter illos, qui Maximiliano laudatiſſimo Imperatori à Cancellis apparuerunt, Cyprianum Serentanum, ſiue à Serentein, aut Serenteiner dictum reperio; cuius meminerunt Cuſpinianus in *diario pag. 503*, & Richardus Bartholinus in *Hodæporico Matthæi Cardinalis Gurcenſis, pag. 351*. Hic cum prius Secretarius fuiſſet, *Goldaſt. tom. 1 Conſt. Imp. pag. 436*, *Metrop. Salisb. tom. 2, pag. 316*; poſtmodum Imperialis Cancellarius effectus eſt: id enim, ni fallor, ſignificare intendit citatus Bartholinus, quando **Magnum Imperatoris Cancellarium** vocat. Carolus V deinceps, Maximiliano mortuo, Tyrolenſem Cancellarium conſtituit: *Goldaſt. tom. 1 Conſt. Imp. pag. 440*. Ex hac autem prouincia natales ſuos repetebat. Extat illic oppidum Serentein, quod homini lucem & cognomen dedit. Subſcripſit anno 1512 Priuilegium Cœnobio S. Maximini Treuer. conceſſum, inter Diplomata eius loci, an. 1638 impreſſa, *num. 61*; & Infeudationem Philippi Auſtriaci Regis Hiſpaniæ & Belgarum Principis de Gelriæ Ducatu, an. 1505. *Aſſertio Caroli V*. Ad hunc etiam Principem refero *Leonardum Ernauer de Karlsberg* virum nobilem; quem Georgius Ederus *Imperatoris Cancellarium* nominat, & an. 1480 Viennæ literis operam dediſſe ſcribit in *Catalogo Rectorum Vienn. Archigymnaſij*.

Leonardus
Ernauer.

Bertoldus
Hennebergen. Archi-
Episcopus
Moguntinus.

Bertholdum Principem Hennebergen. poſtmodum Archi-Epiſcopum Moguntinum, fuiſſe Maximiliani primi Cancellarium ſcribit *lib. 7 Chron. Saxon. in princ.* David Chytræus: quod ſtare vix poteſt, eò quòd Moguntia ſedere cœperit (an. 1484) priuſquam Maximilianus imperârit. Niſi dicamus antequam patri ſuccederet, Officiarium eum habuiſſe. quod amplectendum videtur, accedente etiam Bruſchio in Archi-Ep. Moguntin. *Catalogo*, cuius verba hæc ſunt: *Fuit Maximiliani Imp. per multos annos Cancellarius aule, aulam nuſquam non ſequens*. Reliqui qui de Cancellariatu tacent, facundiam tamen, prudentiam, aliasque dotes mirificè in Bertoldo commendât. Serarius nil ampliùs dicit, quàm Maximilianum huius prudentiâ in arduis quibuſque negotijs plurimùm fuiſſe uſum. Idem teſtatur Reuſnerus in *Genealogico*. Egre-gium eius rei ſpecimen & immortale monumentum eſt, Camera Iudiciaria Spirenſis, huius conſilio & ſuaſu inſtituta. Alterum huius viri prudentiſſimi fidei & ſapientiæ documentum fuit, erectio Sueuici fœderis, in *historia illorum temporum celeberrimi*, huius etiam ſuaſu inſiti, quod multis iſto æuo ſalu-

luti